

## PARLAMENTUL REPUBLICA MOLDOVA

### LEGE

### cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

#### Capitolul I. Dispoziții generale

##### Articolul 1. Scopul și sfera de reglementare ale legii

(1) Prevederile prezentei lege au ca scop protecția și respectarea drepturilor și intereselor victimelor infracțiunilor, precum și crearea cadrului legal pentru asigurarea unor condiții minime de reabilitare a acestora.

(2) Prezenta lege reglementează categoriile de victime ale infracțiunilor cărora li se aplică prevederile sale, organizarea și funcționarea mecanismului de protecție și reabilitare a acestora, modul și condițiile de compensarea financiară de către stat a prejudiciului cauzat prin infracțiune.

(3) În sensul prezentei legi, termenul „*victimă a infracțiunii*” semnifică persoana fizică vătămată, mintal sau fizic, care înregistrează o suferință emoțională sau o pierdere materială, cauzate direct prin infracțiune, conform Codului penal al Republicii Moldova. Termenul „*victimă a infracțiunii*” include, de asemenea, în cazul serviciului de suport prevăzut la art. 2 lit. d), soțul, copiii și persoanele aflate la întreținerea persoanei decedate.

#### Capitolul II. Sistemul serviciilor de suport acordate victimelor infracțiunilor

##### Articolul 2. Serviciile de suport acordate victimelor infracțiunilor

(1) Serviciile de suport acordate victimelor infracțiunilor reprezintă servicii publice, puse la dispoziția victimelor abuzului, violenței fizice, psihice sau sexuale, care au ca scop oferirea de consultații și suport în comunicarea acestora cu autoritățile publice, a asistenței pentru recuperare fizică, psihologică și socială și care se realizează prin acțiuni speciale psihologice, juridice și sociale.

(2) Pentru realizarea scopurilor prevăzute la alin. (1), victimele infracțiunilor beneficiază de următoarele servicii de suport:

a) consiliere informațională a victimelor cu privire la drepturile sale și serviciile de care pot beneficia;

b) consiliere psihologică;

c) asistență juridică gratuită;

d) compensarea financiară de către stat a prejudiciului cauzat prin infracțiune.

(3) Serviciile de suport prevăzute la alin. (2) se acordă victimelor infracțiunilor, dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul Republicii Moldova și victima se află legal pe teritoriul acesteia.

(5) Victimele traficului de ființe umane și victimele violenței în familie beneficiază și de măsuri de asistență conform prevederilor Legii nr. 241-XVI din 20 octombrie 2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane sau, după caz,

Legii nr. 45-XVI din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie.

### **Articolul 3. Subiecții competenți în acordarea serviciilor de suport acordate victimelor infracțiunilor**

(1) Autoritatea centrală care elaborează, promovează și participă la realizarea politicii Guvernului în domeniul reabilitării victimelor infracțiunilor este Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei.

(2) Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei asigură implementarea prevederilor prezentei legi în cooperare cu Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Interne, Procuratura Generală, Consiliul Național pentru Asistența Juridică Garantată de Stat, Ministerul Sănătății, alte autorități ale administrației publice centrale, autoritățile administrației publice locale, precum și cu reprezentanți ai societății civile.

(3) Cooperarea între subiecții indicați la alin. (2) se realizează prin participare la elaborarea și implementarea cadrului normativ în domeniul reabilitării victimelor infracțiunilor, prin schimb de informații și de experți, prin activități comune de cercetare și identificare a victimelor, de acordare a serviciilor de suport pentru reabilitarea acestora, de instruire a personalului, prin realizarea unor inițiative social-economice, precum și prin alte activități în domeniu.

(4) Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, în comun cu autoritățile publice locale, Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Interne, Procuratura Generală, Consiliul Național pentru Asistența Juridică Garantată de Stat și Ministerul Sănătății, asigură specializarea și instruirea personalului care contactează direct cu victimele infracțiunilor în procesul de acordare a serviciilor de suport acestora.

(5) Autoritățile publice centrale, la realizarea atribuțiilor sale privind acordarea serviciilor de suport victimelor infracțiunilor, pot implica organizații necomerciale sau unor persoane juridice cu scop lucrativ, care activează în domeniul reabilitării victimelor infracțiunilor, sau autoritățile administrației publice locale.

(6) Persoanele fizice din cadrul organizațiilor necomerciale sau din cadrul persoanelor juridice cu scop lucrativ, indicate în alin. (5), care sunt antrenate în acordarea serviciilor de suport victimelor infracțiunilor, trebuie să corespundă calităților morale necesare unei astfel de activități, să dețină studii universitare și să fi fost instruite, conform prevederilor alin. (4).

(7) Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei verifică corespunderea persoanelor indicate la alin. (5) activității de acordare a serviciilor de suport victimelor infracțiunilor și acceptă sau refuză candidatura persoanelor respective în timp de 3 săptămâni de la depunerea CV-ului acestora la minister. Refuzul candidaturii se motivează.

### **Articolul 4. Voluntarii care participă la acordarea serviciilor de suport victimelor infracțiunilor**

(1) La desfășurarea activității de reabilitare a victimelor infracțiunilor pot fi antrenați voluntari.

(2) Voluntar la acordarea serviciilor de suport victimelor infracțiunilor este persoana care, în timpul său liber și fără a fi remunerat, acordă benevol suport victimelor infracțiunilor, fie participă la activitățile desfășurate, în acest sens, de către subiecții indicați la art. 3 din prezenta lege.

(3) Voluntar, în sensul alin. (2), poate fi persoana care nu are antecedente penale și ale cărei calități morale corespund unei astfel de activități.

## **Articolul 5. Organizațiile necomerciale care activează în domeniul reabilitării victimelor infracțiunilor**

(1) Organizațiile necomerciale ce urmăresc beneficiul public pot organiza, în mod independent sau în cooperare cu autoritățile publice centrale sau locale, acordarea serviciilor de consiliere informațională, psihologică, precum și a altor servicii sau forme de asistență victimelor infracțiunilor.

(2) Organizațiile necomerciale ce activează în domeniul reabilitării victimelor infracțiunilor beneficiază de sprijinul material și financiar al statului. Acestea urmează a fi scutite parțial de plata unor impozite în conformitatea cu legislația fiscală și a legislației cu privire la asociațiile obștești. Arendarea încăperilor și clădirilor proprietate publică de către asociațiile obștești ce activează în domeniul reabilitării victimelor infracțiunilor se face în condiții preferențiale, în modul stabilit de Guvern.

(3) Organizațiile necomerciale care acordă în mod independent servicii de suport victimelor infracțiunilor pot extinde categoria de infracțiuni și de victime care să beneficieze de serviciile acordate de către acestea din diferite surse financiare, altele decât bugetul de stat.

### **Capitolul III.**

#### **Serviciile de suport acordate victimelor infracțiunilor**

##### **Secțiunea 1.**

##### **Servicii de informare a victimelor infracțiunilor**

#### **Articolul 6. Consilierea informațională a victimelor infracțiunilor.**

(1) Colaboratorul organului care constată infracțiunea, polițistul la care se adresează victima pentru a face plîngerea privind infracțiunea săvîrșită, ofițerul de urmărire penală și procurorul, care instrumentează cazul, instanța de judecată care examinează cauza penală au obligația de a aduce la cunoștința victimei, în scris sau verbal, într-o limbă pe care aceasta o cunoaște, informația privind:

a) serviciile de suport acordate victimelor infracțiunilor de care aceasta poate beneficia, subiecții care acordă aceste servicii și condițiile generale de acordare a acestora;

b) organul de urmărire penală la care poate depune plîngerea privind infracțiunea săvîrșită împotriva sa;

c) drepturile procesuale de care beneficiază aceasta în calitate de subiect al procesului penal, conform Codului de procedură penală al Republicii Moldova;

d) măsurile de protecție disponibile, conform prevederilor Codului de procedură penală al Republicii Moldova și Legii nr. 105-XVI din 16 mai 2008 cu privire la protecția martorilor și altor participanți la procesul penal, precum și informația cu privire la condițiile și procedura de acordare a acestor măsuri;

e) condițiile și procedura pentru acordarea compensației financiare acordate de către stat pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune;

f) alte informații solicitate de victimă, dacă acestea sunt deținute.

(2) Aducerea la cunoștința victimei a informației prevăzute la alin. (1) se consemnează într-un proces-verbal, care se anexează la materialele (dosarul) cu privire la infracțiune.

#### **Articolul 7. Alte mijloace de informare a victimelor infracțiunilor**

(1) Suplimentar modului de informare a victimelor infracțiunilor prevăzut la art. 6, acestea se pot informa despre serviciile de suport de care pot beneficia, inclusiv, prin

intermediul liniilor telefonice sau a paginilor de internet ale instituțiilor responsabile de acordarea serviciilor de suport și ale altor subiecți cu atribuții în domeniul reabilitării victimelor infracțiunilor.

(2) Subiecții competenți în acordarea serviciilor de suport victimelor infracțiunilor au obligația, iar instanțele de judecată au dreptul, să publice pe paginile lor de Internet, informațiile prevăzute la art. 6 alin. (1).

(3) Persoanele care asigură comunicarea pe viu a informațiilor victimei infracțiunii are obligația de a anunța poliția, dacă, din convorbirea victima, deduce că aceasta se află în pericol.

(4) Subiecții competenți în acordarea serviciilor de suport victimelor infracțiunilor, pot înființa linii telefonice pentru informarea victimelor infracțiunilor.

## **Secțiunea a 2-a**

### **Consilierea psihologică a victimelor infracțiunilor**

#### **Articolul 8. Consilierea psihologică**

(1) Victimele infracțiunilor beneficiază, la cerere, de consiliere psihologică gratuită care este asigurată, în condițiile prezentei legi, de către psihologii din cadrul subdiviziunilor teritoriale de asistență socială, a organizațiilor necomerciale sau a persoanelor juridice cu scop lucrativ, care activează în domeniul reabilitării victimelor infracțiunii.

(2) Victimele infracțiunilor care nu corespund condițiilor pentru a beneficia de consiliere psihologică gratuită pot beneficia, la cerere, de consiliere psihologică contra plată acordată de către subiecții indicați la alin. (1). Costul serviciilor de consiliere psihologică acordată de către subdiviziunile teritoriale de asistență socială este stabilit de Guvern.

#### **Articolul 9. Consiliere psihologică gratuită**

(1) Consilierea psihologică se acordă gratuit, la cerere, pentru victimele infracțiunilor prevăzute la următoarele articole din Codul penal al Republicii Moldova și a tentativelor la acestea: art. 145 (omor intenționat), art. 146 (omorul săvârșit în stare de afect), art. 147 (pruncuciderea), art. 149 (lipsirea de viață din imprudență), art. 150 (determinarea la sinucidere), art. 151 (vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății), 158 (traficul de organe, țesuturi și celule umane), art. 160 (efectuarea ilegală a sterilizării chirurgicale), art. 164 (răpirea unei persoane), art. 164<sup>1</sup> (răpirea minorului de către rudele apropiate), art. 165 (traficul de ființe umane), art. 166 alin. (2) și (3) (privațiunea ilegală de persoane în formele prevăzute la alin. (2) și (3) ale articolului respectiv), art. 166<sup>1</sup> (tortura, tratamentul inuman sau degradant), art. 167 (sclavia și condițiile similare sclaviei), art. 168 (munca forțată, în cazul în care infracțiunea este săvârșită asupra unui minor), art. 171–175 (infracțiuni privind viața sexuală), art. 188 alin. (3) lit. c) sau d) (tilhăria săvârșită cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății sau cu deosebită cruzime), art. 208<sup>1</sup> (pornografia infantilă), art. 208<sup>2</sup> (recurgerea la prostituția practică de un copil).

(2) Consilierea psihologică gratuită se acordă pe o perioadă de cel mult 3 luni, iar în cazul victimelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani, pe o perioadă de cel mult 6 luni. După expirarea termenelor prevăzute de lege, consilierea psihologică se acordă contra plată.

#### **Articolul 10. Procedura de acordare a consilierii psihologice gratuite**

(1) Consilierea psihologică gratuită se acordă în temeiul cererii scrise a victimei, care se depune la entitatea care desfășoară activitatea de reabilitare a victimelor din raza teritorială în care se află domiciliul victimei.

(2) Cererea pentru acordarea consilierii psihologice gratuite poate fi depusă doar după sesizarea organului de constatare sau a organului de urmărire penală despre săvârșirea infracțiunii.

(3) Cererea pentru acordarea consilierii psihologice gratuite trebuie să cuprindă:

a) numele, prenumele, data și locul nașterii, domiciliul sau reședința victimei;

b) data, locul și circumstanțele săvârșirii infracțiunii;

c) data depunerii sesizării privind săvârșirea infracțiunii și organul sesizat.

(4) La cererea pentru acordarea consilierii psihologice gratuite se anexează copia documentelor justificative pentru datele înscrise în cerere.

(5) Cererea pentru acordarea consilierii psihologice gratuite se soluționează în termen de 3 zile de la data depunerii.

### **Secțiunea a 3-a** **Asistență juridică gratuită**

#### **Articolul 11. Asistența juridică gratuită**

(1) Persoana asupra căreia a fost săvârșită o infracțiune beneficiază de asistență juridică garantată de stat, conform prevederilor Codului de procedură penală al Republicii Moldova și Legii nr. 198 din 26 iulie 2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat.

(2) Persoana asupra căreia a fost săvârșită infracțiunea de tortură beneficiază necondiționat de asistență juridică garantată de stat.

(3) Soțul, copiii și persoanele aflate la întreținerea persoanei decedate în rezultatul săvârșirii infracțiunilor prevăzute la capitolele II – IV din Codul penal al Republicii Moldova, în cazul în care nu dispune de mijloace bănești pentru a plăti serviciile unui avocat, pot beneficia de asistență juridică gratuită, atât în cadrul procesului penal, cât și în afara acestuia.

(4) Organizațiile necomerciale și persoanele juridice cu scop lucrativ au dreptul să stabilească individual categoriile de victime, condițiile și formele de asistență juridică pe care să le acorde.

### **Secțiunea a 4-a** **Compensația financiară acordată de stat victimelor unor infracțiuni**

#### **Articolul 12. Limitele compensației financiare**

(1) La cerere, victimele infracțiunilor indicate la alin. (2) al prezentului articol, săvârșite cu intenție, pe teritoriul Republicii Moldova, au dreptul de a primi, în mărimea și în condițiile stabilite de prezenta lege o compensație financiară.

(2) Au dreptul la compensație financiară victimele infracțiunilor prevăzute la următoarele articole din Codul penal al Republicii Moldova: art. 145 (omor intenționat), art. 146 (omorul săvârșit în stare de afect), art. 149 (lipsirea de viață din imprudență), art. 151 alin. (4) (vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății soldatului cu decesul persoanei), 158 (traficul de organe, țesuturi și celule umane), art. 164 alin. (3) lit. b) (răpirea unei persoane care a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății ori decesul acesteia), art. 165 (traficul de ființe umane), art. 166 alin. (3) (privațiunea ilegală de persoane - acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2), dacă au

provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății ori decesul victimei), art. 166<sup>1</sup> (tortura, tratamentul inuman sau degradant), art. 167 (sclavia și condițiile similare sclaviei), art. 168 (munca forțată, în cazul în care infracțiunea este săvârșită asupra unui minor), art. 171–175 (infracțiuni privind viața sexuală), art. 208<sup>1</sup> (pornografia infantilă), art. 208<sup>2</sup> (recurgerea la prostituția practică de un copil).

(3) Victima nu are dreptul la compensarea financiară acordată de către stat pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune dacă:

a) infracțiunea în rezultatul căreia se solicită compensarea a fost săvârșită cu participarea benevolă a victimei, cu excepția cazului în care victima nu este pasibilă de răspundere penală conform art. 21 alin. (1) și (2) din Codul penal al Republicii Moldova.

b) infracțiunea a fost săvârșită în una din circumstanțele care înlătură caracterul penal al faptei conform art. 35 din Codul penal al Republicii Moldova;

c) victima nu a sesizat organele de urmărire penală despre săvârșirea infracțiunii în cazul în care pornirea procesului penal are loc doar în baza plîngerii prealabile a victimei, conform art. 276 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova;

d) victima, la data săvârșirii infracțiunii pentru care se solicită compensarea financiară, este condamnată definitiv și are antecedente penale nestinse pentru săvârșirea unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave sau pentru o infracțiune săvârșită prin participare la un grup criminal organizat sau organizație criminală;

e) persoana care solicită compensarea financiară a prejudiciului cauzat prin infracțiune, după săvârșirea acesteia, a contribuit intenționat, prin comportamentul său, la apariția prejudiciului sau la majorarea cuantumului acestuia;

f) persoana care solicită compensarea financiară a prejudiciului a prezentat, cu bună-știință, declarații mincinoase sau a refuzat intenționat să contribuie la descoperirea infracțiunii în cadrul urmăririi penale sau a judecării cauzei, cu excepția cazului în care aceasta are dreptul de a nu face declarații, conform legii.

(4) Persoana care a beneficiat de compensare financiară totală sau parțială a prejudiciului cauzat prin infracțiune contrar prevederilor alin. (3) al prezentului articol este obligată la restituirea sumelor primite.

### **Articolul 13. Subiectul dreptului la compensarea financiară de către stat a prejudiciului cauzat prin infracțiune**

(1) Dreptul la compensarea financiară îl are persoana asupra căreia a fost săvârșită una dintre infracțiunile prevăzute la art. 12 alin. (2) și care este cetățean al Republicii Moldova, cetățean străin sau apatrid, care se află legal pe teritoriul Republicii Moldova la data comiterii infracțiunii.

(2) Dacă, în rezultatul infracțiunii săvârșite, persoana indicată la alin. (1) al prezentului articol a decedat, dreptul, în părți egale, la compensarea financiară îl are soțul, copiii sau persoana aflată la întreținere.

(3) Dreptul la compensarea financiară a cheltuielilor pentru tratarea (vindecarea) sau funeraliile victimei îl are persoana care le-a suportat.

### **Articolul 14. Acordarea de către stat a compensației financiare pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune**

(1) Compensația financiară pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune se acordă de către stat, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

1) actul de constatare a săvârșirii infracțiunii a intrat în vigoare (este definitiv și irevocabil). Prin act de constatare a săvârșirii infracțiunii se are în vedere, după caz:

a) hotărîrea definitivă a instanței de judecată de condamnare;

b) hotărîrea definitivă a instanței de judecată de încetare a procesului penal cu liberarea persoanei de răspundere penală;

c) ordonanța procurorului, în vigoare, de încetare a urmăririi penale în temeiul art. 275 pct. 4), 5), 7) și 8) și art. 285 alin. (2) pct. 2) și 3) din Codul de procedură penală sau a art. 53 din Codul penal, sau de clasare a procesului penal din motivul neidentificării făptuitorului;

2) cererea a fost formulată în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a actului de constatare a săvârșirii infracțiunii;

3) victima, personal sau prin reprezentantul său, s-a constituit ca parte civilă în cadrul procesului penal;

4) dacă sursele făptuitorului sunt insuficiente pentru acoperirea prejudiciului rezultat din infracțiune, în cazul hotărîrii definitive a instanței de judecată cu privire la acțiunea civilă născută dintr-o cauză penală, dacă aceasta nu a fost executată integral, benevol sau silit, în perioada indicată la pct. 2);

5) prejudiciul cauzat prin săvârșirea infracțiunii nu a fost și nu este în drept de a fi compensat din alte surse (indemnizații, plăți din asigurări, despăgubiri acordate de către făptuitor, benevol sau silit, pînă la emiterea hotărîrii instanței de judecată cu privire la acțiunea civilă născută dintr-o cauză penală de sine stătător sau în temeiul acesteia),

(2) Dacă în cadrul termenului indicat la alin. (1) pct. 2) a fost inițiată procedura de executare silită a hotărîrii instanței de judecată cu privire la acțiunea civilă născută din infracțiune, dar , la momentul depunerii cererii de acordare a compensației financiare de către stat, executarea hotărîrii nu a avut loc sau a avut loc parțial, statul asigură compensarea prejudiciului prevăzut la art. 15 alin. (1) din lege, integral sau în partea neacoperită, dar nu mai mult decît în limitele indicate la art. 18 alin. (1).

(3) Dacă, la data emiterii hotărîrii instanței de judecată în acțiunea civilă născută din cauza penală, compensația financiară a fost achitată, deja, de către stat, instanța care examinează acțiunea civilă născută din cauza penală deduce suma compensației din suma stabilită victimei în calitate de prejudiciu, suma compensației urmînd să fie achitată de către făptuitor în bugetul de stat.

(4) La acordarea de către stat a compensației financiare pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune, din cuantumul acesteia se scad sumele achitate de către făptuitor pînă la acea dată în calitate de despăgubiri, precum și sumele obținute sau în drept de a fi obținute din alte surse pentru prejudiciile cauzate prin săvârșirea infracțiunii.

(5) În cazul în care victima este minor, iar reprezentantul acesteia nu a reușit să depună cererea în termenul prevăzut la art. 14 alin. (1) pct. 2), termenul prevăzut la alin. (1) pct. 2) începe să curgă din momentul în care victima a împlinit 18 ani.

(6) Procedura de acordare a compensației financiare de către stat a prejudiciului cauzat prin infracțiune este stabilită de Guvern.

### **Articolul 15. Prejudiciul cauzat prin infracțiune pentru care statul asigură compensare financiară**

La stabilirea cuantumului compensației financiare acordată de către stat pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune nemijlocit din acțiunile violente prin care a fost săvârșită fapta infracțională, se iau în calcul:

a) cheltuielile de spitalizare, tratament sau alte cheltuieli medicale suportate de victimă;

b) prejudiciul cauzat ochelarilor, lentilelor de contact, protezelor dentare și altor obiecte care constituie mijloace de realizare a funcțiilor unor părți individuale ale corpului uman;

- c) prejudiciul cauzat prin distrugerea sau deteriorarea bunurilor victimei sau prin deposedarea acesteia prin săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 12 alin. (2);
- d) prejudiciul cauzat prin pierderea capacității de muncă, dacă aceasta a fost provocată direct de acțiunile infracționale;
- e) cheltuielile de înmormântare a victimei, în cazul decesului acesteia.

### **Articolul 16. Cererea cu privire la compensarea financiară de către stat a prejudiciului cauzat prin infracțiune**

(1) Compensarea financiară de către stat a prejudiciului cauzat prin infracțiune se efectuează în temeiul cererii scrise privind acordarea compensației financiare care se depune la Ministerul Justiției.

(2) Cererea privind acordarea compensației financiare se depune de către persoana indicată la art. 13 alin. (1) sau (2) sau de reprezentantul său legal, dacă aceasta este minor sau este lipsită de capacitate de exercițiu total sau parțial. Cererea privind acordarea compensației financiare poate fi depusă și de către organizațiile necomerciale care activează în domeniul reabilitării victimelor infracțiunilor, dacă este semnată de victimă, cuprinde datele prevăzute la alin. (3) și sunt anexate documentele indicate la alin. (4).

(3) Cererea privind acordarea compensației financiare trebuie să cuprindă date referitoare la:

- a) numele, prenumele, cetățenia, data și locul nașterii, domiciliul sau reședința victimei și/sau după caz a altei persoanei care are dreptul la compensare;
- b) calitatea solicitantului - soț, copil sau persoană aflată în întreținerea persoanei decedate, în cazul victimelor prevăzute la art. 13 alin. (2);
- c) fapta infracțională săvârșită, care se încadrează în lista celor stabilite la art. 13 alin. (1) din prezenta lege, data, locul și împrejurările săvârșirii acesteia;
- d) prejudiciul suferit ca rezultat direct al infracțiunii conform prevederilor art. 15;
- e) organul sesizat despre săvârșirea infracțiunii (organul de constatare sau organul de urmărire penală), data sesizării acestuia;
- f) numărul și data actului organului de urmărire penală sau, după caz, a hotărârii judecătorești, conform art. 14 alin. (1) pct. 1);
- g) antecedentele penale ale persoanei care solicită acordarea compensației financiare;
- h) sumele plătite cu titlu de despăgubiri de către făptuitor sau alte plăți pentru prejudiciile cauzate prin săvârșirea infracțiunii, obținute de victimă dintr-o altă sursă legală;
- i) cuantumul compensației financiare solicitate;
- j) rechizitele bancare ale contului pe care urmează a fi transferată compensația financiară sau solicitarea privind achitarea în numerar a acesteia, precum și graficul (termenele) achitării compensației, în cazul în care victima solicită achitarea în tranșe a acesteia;
- k) confirmarea inexistenței situațiilor stabilite în prevederile art. 12 alin. (4) lit. e) și f), precum și a veridicității celor relevate în cerere.

(4) La cererea de compensație financiară se anexează următoarele documente justificative pentru datele înscrise în cerere:

- a) copia actului de identitate;
- b) copia actului care confirmă statutul persoanei care solicită acordarea compensației financiare, în cazul prevăzut la art. 13 alin. (2) și la art. 16 alin. (2);
- c) documentele care justifică cuantumul solicitat al compensației financiare pentru prejudiciul produs de infracțiune;

d) o confirmare a executorului judecătoresc privind neexecutarea hotărîrii instanței de judecată privind prejudiciului cauzat prin infracțiune în cadrul unei proceduri de executare sau, după caz, privind suma prejudiciului compensată pînă la data depunerii cererii privind acordarea compensației financiare, în cazul în care procedura de executare silită a hotărîrii de judecată cu privire la acțiunea civilă născută din cauza penală ;

e) cazierul judiciar;

f) orice alte documente deținute de victimă, utile pentru soluționarea cererii.

### **Articolul 17. Procedura de examinare a cererii cu privire la compensarea financiară de către stat a prejudiciului cauzat prin infracțiune**

(1) Cererea privind acordarea compensației financiare, împreună cu actele anexate la aceasta, se examinează de către Ministerul Justiției în termen de 30 de zile de la depunere.

(2) În rezultatul examinării cererii, ministrul justiției decide acordarea compensației financiare și stabilește cuantumul compensației sau refuză motivat acordarea acesteia.

(3) În cazul în care are loc reluarea urmării penale, precum și în alte situații care fac imposibilă identificarea unei decizii pe marginea solicitării de compensare financiară a prejudiciului, examinarea cererii se suspendă prin decizie motivată a ministrului justiției, urmînd a fi reluată după încheierea procesului penal sau după dispariția situațiilor care au determinat suspendarea examinării cererii respective.

(4) Ordinul ministrului justiției prin care se acordă sau se refuză acordarea compensației financiare solicitate trebuie să conțină:

a) data, luna și anul emiterii;

b) numele, prenumele, data nașterii persoanei, codul numeric personal al persoanei care a solicitat acordarea compensației financiare pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune;

c) descrierea sumară a infracțiunii, cu indicarea obligatorie a articolului corespunzător din Codul penal, și prejudiciului cauzat prin aceasta;

d) temeiul legal de acordare sau de refuz al acordării compensației financiare;

e) mărimea compensației financiare și modul de acordare a acesteia;

f) modul și termenele de contestare a deciziei.

(5) Decizia ministrului justiției cu privire la acordarea compensației financiare poate fi contestată în instanța de contencios administrativ.

(6) Ministerul Justiției are obligația de a informa, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii deciziei cu privire la acordarea compensației financiare, organul de urmărire penală, procurorul, instanța de judecată care examinează cauza penală sau, după caz, instanța de judecată care examinează acțiunea civilă rezultată din cauza penală, cu privire la cererea privind acordarea compensației financiare și decizia luată pe marginea acesteia.

### **Articolul 18. Cuantumul compensației financiare a prejudiciului cauzat prin infracțiune și modul de acordare al acesteia**

(1) Compensația financiară se achită din contul bugetului de stat. Mărimea totală a compensației financiare acordată de către stat nu poate depăși 70% din suma prejudiciului indicat la art. 15, dar nu mai mult de 10 salarii medii lunare pe economie, prognozate pentru anul în care victima a formulat cererea de compensație financiară..

(2) Transferul compensației financiare pentru victimele infracțiunilor se face de Ministerul Justiției, în termen de 30 de zile de la data rămînerii definitive a deciziei cu privire la acordarea compensației financiare.

(4) Statul, prin intermediul Ministerului Justiției, se subrogă în drepturile victimei care a beneficiat de compensație financiară acordată de către stat pentru recuperarea de la infractor a sumelor plătite victimei.

#### **Articolul 19. Regimul fiscal al compensației financiare a prejudiciului cauzat prin infracțiune**

Compensația financiară a prejudiciului cauzat prin infracțiune acordată de către stat în conformitate cu prezenta lege nu se supune impozitării.

### **Capitolul IV. Dispoziții finale și tranzitorii**

**Articolul 20.** Prezenta lege intră în vigoare la 6 luni de data publicării cu excepția prevederilor secțiunii a 4-a a capitolului III care vor intra în vigoare de la 1 ianuarie 2017

**Articolul 21.** Guvernul:

- 1) în termen de 3 luni de la publicare:
  - a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;
  - b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;
  - c) va asigura elaborarea proiectelor de acte normative necesare pentru implementarea prevederilor prezentei legi.
- 2) ) în termen de 6 luni de la publicare, va asigura instituționalizarea funcției de psiholog în cadrul subdiviziunilor teritoriale de asistență socială;
- 3) va asigura completarea statelor de personal a Ministerului Justiției cu 2 unități de personal în vederea asigurării realizării atribuțiilor Ministerului Justiției la implementarea mecanismului de compensare financiară de către stat a prejudiciului cauzat prin infracțiune.

**PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI**